

ק"פ (פתח תקווה) 6947-09-22 - אביגדור ליברמן נ' יוסי כמיסה

ק"פ (פתח-תקווה) 6947-09-22 - אביגדור ליברמן ואח' נ' יוסי כמיסהשלו פתח-תקווה

ק"פ (פתח-תקווה) 6947-09-22

1. אביגדור ליברמן

2. מפלגת ישראל ביתנו

נגד

יוסי כמיסה

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[14.08.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא ארז נוריאלי

החלטה

1. לפני בקשות מטעם ב"כ הצדדים להגשת ראיות לעונש.

2. בדיון שהתקיים ביום 08.07.25, ביקשו הקובלים להגיש, במסגרת ראיות מטעמם לעניין העונש, קלסר ובו מסמכים הכוללים עותקים של פרסומים שפרסם הנאשם והוגשו במהלך שמיעת הראיות בתיק ועותקים של פרסומים שפרסם הנאשם לאחר תחילת המשפט אשר לטענתם, מהווים חזרה על פרסומי לשון הרע בהם הורשע הנאשם בהכרעת הדין שניתנה בעניינו.

3. פרסומים אלה, כך על פי הנטען, פורסמו על ידי הנאשם ו/או בא כוחו באמצעות פוסטים, ציורים, ראיונות וכתבות מהמדיה האלקטרונית והכתובה.

4. עוד ביקשו להגיש ראיות נוספות לעונש: החלטת רשם האגודות השיתופיות משנת 2013, הודעת אזהרה בתיק הוצאה לפועל, צו עיקול בתיק הוצאה לפועל ותחשיב הצמדה למדד של סכום הפיצויים המקסימלי ללא הוכחת נזק מאתר "נבו". כלל המסמכים סומנו על ידי ב"כ הקובלים ברשימת ראיות לעונש שהוגשה על ידם (להלן: "רשימת הראיות לעונש"). כלל הראיות סומנו על תנאי על ידי בית המשפט כ: ת.1.

5. בדיון שהתקיים ביום 28.07.25, ביקשו הקובלים להגיש ראיה נוספת לעונש - מדיה דיגיטלית של ראיון שערך ב"כ הנאשם מיום 10.07.25 ופוסט מאתר הפייסבוק של ב"כ הנאשם אליו צורף הראיון הנ"ל.

6. לטענת הקובלים, בהתאם לפסיקה הנוהגת והמקובלת בדיני לשון הרע, קיימת חומרה יתרה בעובדה שאדם שהורשע בעבירה לפי חוק איסור לשון הרע, ממשיך, שב ומפרסם פרסומי לשון הרע, גם לאחר תחילת משפטו ובמהלכו. על כן, עתרו לקבל את הפרסומים שהוגשו ואותם פרסם או השמיע הנאשם לאחר תחילת המשפט.

7. ב"כ הקובלים הדגיש כי הנאשם העיד בעצמו במהלך שמיעת הראיות כי הפקיד את מלאכת הדוברות מטעמו בידי בא כוחו ולכן, יש להתייחס גם לפרסומים שפרסם או השמיע ב"כ הנאשם. כמו כן, הפנה ב"כ הקובלים להחלטת בית המשפט אשר קיבל כמוצג במהלך שמיעת הראיות פוסט שפרסם הנאשם שלא היה מצוי בחומר החקירה שהועבר לנאשם ולבא כוחו.

8. בתגובתו בכתב הסכים ב"כ הנאשם להגשת הראיות הבאות:

א. מוצגים ת/29-ת/29 כד אשר הוגשו במהלך שמיעת הראיות בתיק (סעיפים א-י שמופיעים תחת הכותרת "חזרות הנאשם ובא כוחו על הפרסומים" ברשימת הראיות לעונש).

ב. שני ציורים מ"טוויטר" מיום 11.09.2022 (סעיף 2 לרשימת הראיות לעונש).

ג. מוצגים ת/32, ת/33, ת/37, ת/39, ת/44 (סעיף 3 לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "ראיונות נוספים של הנאשם שהוגשו במסגרת ת/45").

ד. מוצגים ת/31, ת/34, ת/35, ת/36, ת/38, ת/42 (סעיף 4 לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "ראיונות של ב"כ הנאשם שהוגשו במסגרת ת/45").

ה. תחשיב הצמדה למדד של סכום הפיצויים המקסימלי ללא הוכחת נזק מאתר "נבו" (סעיף 10 לרשימת הראיות לעונש).

ו. ת/27 (סעיף 11 לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "הליך לשון הרע קודם בו נמצא הנאשם אחראי").

ז. אסופת ספרות ופסיקה.

9. ב"כ הנאשם התנגד להגשת הראיות הבאות:

א. פוסטים שפורסמו בנובמבר 2022, ינואר 2023, יולי 2023 ואפריל 2024 (סעיפים יא-יז ברשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "חזרות הנאשם ובא כוחו על הפרסומים"). לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בראיות אשר היו בידי הקובלים במהלך דיוני ההוכחות, אך הנאשם לא נחקר לגביהן ולא הובא עד שיש בכוחו, לאמתן.

ב. ראיונות נוספים של הנאשם ושל בא כוחו באמצעי התקשורת, מחודשים ספטמבר 2022, אוקטובר 2022 וינואר 2023 (סעיף 5 לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "החסן נייד ובו ראיונות נוספים"). לטענת ב"כ הנאשם, ראיות אלו לא נמסרו במסגרת חומרי החקירה, למרות שרוב הראיונות הם מחודש ספטמבר 2022 ואילך, רשימת חוקר החקירה הכילה ראיונות המאוחרים למועד זה. הנאשם אף לא נחקר על ראיונות אלו ולמעשה, מדובר בקטעי עיתונות שהוגשו ללא הבאת עד שיש בכוחו, לאמתם. עוד ציין ב"כ הנאשם כי חלק ניכר מן הראיונות הם ראיונות שנערכו עם ב"כ הנאשם ולא עם הנאשם עצמו וגם מטעם זה, אין לאפשר הגשתם.

ג. כתבות ופוסט בפייסבוק של ב"כ הנאשם (סעיף 6 לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "פרסומים שהוגשו

בנסגרת תגובת הקובלים מיום 09.06.2025"). לטענת ב"כ הנאשם, כתבות אלו אמנם הוגשו במסגרת תגובת

הקובלים מיום 09.06.2025, אך אין בכך כדי להכשיר את הגשתן כראיה קבילה, בין היתר מאחר והנאשם לא נחקר

לגביהן ולא הובא עד שיש בכוחו, לאמתם.

ד. החלטת רשם האגודות השיטופיות משנת 2013, הודעת אזהרה בתיק הוצאה לפועל, צו עיקול בתיק הוצאה לפועל

(סעיפים 7-9 לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "ראיות נוספות לעונש"). ב"כ הנאשם התנגד להגשתן, בהיעדר

רלוונטיות לתיק שבפנינו.

ה. ראיון של ב"כ הנאשם מיום 10.07.2025 ופוסט מאתר הפייסבוק של ב"כ הנאשם אליו צורף ראיון זה. ב"כ

הנאשם התנגד להגשתם, משום שמדובר בראיון שנערך עם ב"כ הנאשם ולא עם הנאשם בעצמו. הנאשם ובא כוחו,

כך נטען, אינם ישות משפטית אחת. תיקון 39 לחוק אינו מאפשר השתתפות אחרות של אדם על אדם אחר בשל ביטול

עקרון האחריות הסולידריות.

10. יתר על כן, לטענת ב"כ הנאשם הראיונות שנערכו עמו בכלי התקשורת השונים אינם אלא "שיקוף גרסת ההגנה"

בפני אמצעי התקשורת השונים. לדבריו, בא כוחו של נאשם רשאי להתראיין בהקשר להליכים משפטיים פליליים בהם

הוא מייצג נאשם ולעדכן את כלי התקשורת והציבור אשר לסטטוס ההליך המשפטי.

11. לפיכך, כך נטען, מדובר בהתנהלות נפוצה ונהוגה משני צדי המתרס, הן על ידי ב"כ נאשמים והן על ידי ב"כ

המאשימה. "האדם הסביר" מבין כי הדברים שאמר ב"כ הנאשם בראיונות שנערכו עמו לכלי התקשורת השונים הם

בבחינת הצגת עמדת ההגנה ודיווח על סטטוס ההליך המשפטי ואינם מהווים קביעת עובדות וחריצת דין.

המצב המשפטי

12. כידוע, קובלנה פלילית מהווה חריג לכלל לפיו המדינה היא זו המאשימה במשפט הפלילי. עם זאת, הליך

הקובלנה הפלילית נחשב להליך פלילי לכל דבר ועניין, והוראות חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

(להלן: "החסד"פ); חלות על קובלנה פלילית בשינויים המחויבים.

13. הוראת סעיף 70 לחסד"פ קובעת כך: "הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי

העניין; בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמע, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמע, אם אין

כוונה אחרת משתמעת".

14. בבוא בית המשפט לגזור את דינו של נאשם, עליו לשקול כלל השיקולים על בסיס המידע הרלוונטי, על מנת

לקבל החלטה מושכלת. בהתאם לסעיף 187(א) לחסד"פ, על תובע להביא ראיות לעונש בדבר הרשעותיו הקודמות

של נאשם, החלטות בית המשפט לעניין ביצוע עבירה על ידו, אף בלא הרשעה וכן, רשאי הוא להביא ראיות אחרות

לעניין זה.

15. משכנס הקובל בהליך קובלנה פלילית בנעליו של התובע, רשאי הקובל, בהתאם להוראת סעיף 40(ב)(1) לחוק

העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"): "להביא ראיות מטעמו לעונש, ובלבד שאין סותרות את הנתען על ידו

בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה".

16. כמו כן, רשאי בית המשפט, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע שלא הייתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין (סעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין). ראיות אלו, רלוונטיות לנסיבות הקשורות לעבירות שבגין הורשע הנאשם, ולא לטענות ו/או לעבירות לכאורה חדשות, שונות ונפרדות.
17. הפסיקה הנוהגת אימצה את הכללים המקובלים שיפורטו להלן: "בהתאם לחריג השלישי (חריגים שברשות בית המשפט) בית המשפט רשאי להורות על הבאת ראיות בשלב גזירת הדין בהתקיים שני תנאים חלופיים. התנאי האחד הוא "אם שוכנע כי לא הייתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה", למשל אם נתגלתה נסיבה חדשה שלא הייתה ידועה בשלב בירור האשמה, או אם הנאשם מודה בעובדות כתב האישום בשלבים הראשונים של המשפט, ואחד הצדדים רוצה להביא ראיה מטעמו בשלב הטיעונים לעונש" (יניב ואקי, יורם רבין "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא" הפרקליט נב 413, 463-464, 464 (התשע"ג); ראו גם ד"ר ענת הורביץ "מעמדן של נסיבות מחמירות הקשורות בביצוע העבירה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין" הסניגור 4 184, 7 (יולי 2012)).
18. משבחרו הקובלים לנהל נגד הנאשם הליך של קובלנה פלילית להבדיל מהליך תביעה אזרחית, דיני הראיות וסדרי הדין החלים הם אלה של הדין הפלילי. הדבר חל הן על הוכחת יסודות העבירות לצורך הכרעה בשאלת אשמתו של הנאשם והן על סדרי הדין. הפסיקה שהוצגה בפני, התומכת בהגשת פרסומים שפרסם הנאשם גם לאחר תחילת המשפט, אינה כפופה לכללי המשפט הפלילי ומשכך, השיקולים העומדים בבסיס ההחלטה לאשר הגשתם, שונים.
19. ברע"פ 9718/04 מדינת ישראל נ' נואורה (25.11.2007) קבעה דעת הרוב מפי כב' השופטת ארבל כי: "אין לשלול מהתביעה באופן גורף את האפשרות להביא ראיות המתייחסות לנסיבות מחמירות שאפפו את ביצוע העבירה, ושאינן קבועות בחוק, בשלב הטיעונים לעונש. לפיכך, במקרים בהם התביעה מבקשת להביא ראיות כאלו במועד זה, ראוי להותיר את ההכרעה בעניין לשיקול-דעתה של הערכאה הדיונית תוך שמירה מקסימאלית על זכויותיו של הנאשם ומניעת הפתעתו. הוא הדין באשר לשאלת מועד בירורן של ראיות בעניין נסיבות מקלות שההגנה עשויה לבקש להביא בשלב הטיעונים לעונש". עוד ר', בשינויים המחויבים, ע"פ 3667/13 חטיב נגד מדינת ישראל (14.10.2014) וכן, ת"פ (מח'-מרכז) 9291-07-20 מדינת ישראל נ' בלטה פס' 13-7 (5.1.2021) אשר בו נקבע, בין היתר, כי: "עתירת המאשימה להגשת הסרטון בשלב הטיעונים לעונש וגזירת הדין נועדה להמחשה בלבד של העובדות שבביצוען הודה והורשע הנאשם. בעניין זה, סבורני כי יש לאפשר למאשימה להגיש ראיות חפציות, כגון סרטון או תמונה, שיש בהם כדי להמחיש בלבד את העובדות שבהן הודה והורשע הנאשם. במקרים אלה, שבהם הנאשם הודה בכתב אישום, בין במסגרת הסדר טיעון, ובין אם לאו, לא התנהל הליך של בירור האשמה, ומכאן שלמאשימה לא הייתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה כדרישת סעיף 40' לעיל. זאת במובחן מבקשה להגיש ראיה במטרה להוכיח נסיבה שחורגת מהאמור בכתב האישום שבו הודה הנאשם".
20. בענייננו, במובחן מהפסיקה הנזכרת לעיל, אין מדובר בנאשם שהודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון אלא בנאשם שניהל הליך הוכחות והורשע. אולם, ניתן להקיש מאלו לענייננו.

21. בקשות ב"כ הקובלים להגיש פרסומים שפרסם הנאשם ו/או ב"כ מטעמו, המהווים, לטענתם, חזרה על לשון הרע, לאחר מועד הגשת כתב האישום ואגב ניהול התיק, הן בבחינת ראיות על עבירות חדשות לכאורה. ככלל, אין מדובר באותם פרסומים שנכללו בכתב הקובלנה הפלילית ושביגין הורשע הנאשם בהכרעת הדין. משכך, אין מדובר בנסיבות הקשורות לעבירות בהן הורשע הנאשם ואשר יכולות לסייע בקביעת מתחם העונש ההולם (ראו סעיף 40ט לחוק העונשין וכן, החריגים בסעיף 40יב) לחוק העונשין, כאמור. ראו גם: יורם רבין, יניב ואקי דיני עונשין - כך ג: הענישה הפלילית (2022) פרק 3 - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה).
22. יתר על כן, אין מדובר בראיות המהוות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, שכן אין מדובר בנסיבות הקשורות בנאשם עצמו, בנסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הכלכליות ובנסיבות שאינן קשורות למעשי העבירות ועל כן, לא ניתן להתחשב בראיות אלו לשם קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם (ראו סעיף 40יא לחוק העונשין; ראו גם: יניב ואקי דיני ראיות כך ד (2021) פרק 69 - ראיות ונטלי הוכחה בשלב גזירת הדין).
23. הגשת ראיות על עבירות חדשות לכאורה ו/או נוספות בשלב הטיעונים לעונש אינה הולמת את מהות ההליך הפלילי ועלולה להפוך את שלב הטיעונים לעונש לבירור אשמה נוסף, על מנת לקבוע תחילה כי אכן הפרסומים החדשים הם בבחינת לשון הרע, וזאת מבלי שהנאשם קיבל הזדמנות להתגונן כראוי מפני אישומים אלו.
24. לפיכך, אני מורה כדלקמן:
 - א. הראיות שלגביהן הסכימו ב"כ הצדדים להגשתן - יתקבלו כראיות לעונש (הראיות המנויות בסעיף 8 להחלטה זו).
 - ב. הראיות הכוללות פרסומים שהשמיע לכאורה הנאשם, והן מנויות בסעיפים יא-יז לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "חזרות הנאשם ובא כוחו על הפרסומים"; בסעיף 5.א-ט לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "החסן נייד ובו ראיונות נוספים; בסעיף 6.א-ד לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "פרסומים שהוגשו במסגרת תגובת הקובלים מיום 09.06.2025" - אינן קבילות ולא יתקבלו כראיות לעונש.
 - ג. אשר לראיות הכוללות פרסומים שפרסם ו/או השמיע לכאורה ב"כ הנאשם, אין בידי לקבל את טענת הקובלים ולפיה ב"כ הנאשם הוא שלוחו ועושה דברו של הנאשם, לכל דבר וענין. ב"כ הנאשם אינו הנאשם העומד לדין ואיני מתיר הגשת ראיות אלו (הראיות המנויות בסעיף 5.ג-ו, בסעיף 5.י, בסעיף 6.ה לרשימת הראיות לעונש וריאיון שערך ב"כ הנאשם מיום 10.07.25 (על גבי מדיה דיגיטלית) ופוסט מאתר הפייסבוק של ב"כ הנאשם אליו צורף הריאיון הנ"ל, שביקשו הקובלים להגיש בדין שהתקיים ביום 28.07.25).
 - ד. החלטת רשם האגודות השיתופיות משנת 2013, הודעת אזהרה בתיק הוצאה לפועל וצו עיקול בתיק הוצאה לפועל (הראיות המנויות בסעיפים 7-10 לרשימת הראיות לעונש, תחת הכותרת "ראיות נוספות לעונש") - יתקבלו כראיות לעונש, שכן עניינן בנאשם ובהתנהלותו בעבר, והן בבחינת "נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה".
 - ה. מסמכים שביקש הנאשם להגיש וצורפו לבקשתו מיום 06.08.25 (נספחים א'-ד' לבקשה - הודעות על שומת מס הכנסה לשנת המס 2022 ו-2023, מכתב מיום 28.07.25 ממשרד רו"ח והודעה על יתרת חוב מים מיום 30.06.25) - יתקבלו כראיה, שכן עניינן במצבו של הנאשם והן בבחינת "נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה". הכתבה שביקש הנאשם להגיש במסגרת בקשתו מיום 28.07.25 (נספח ה' לבקשה) - אינה קבילה ולא תתקבל כראיה לעונש. כתבה על הקובל 1 אינה מהווה "נסיבות שקשורות בביצוע העבירה" או "נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה". לא שוכנעתי כי הימנעות מקבלת הכתבה כראיה לעונש יוביל לעיוות דין כלפי הנאשם.
- ההחלטה תועבר על ידי המזכירות לב"כ הצדדים.
- המסמכים שהתקבלו כראיות לעונש יסרקו כמוצגים לתיק (הראיות שהוגשו מטעם הקובלים סומנו כאמור ת/1 ואילו הראיות שהוגשו והתקבלו מטעם הנאשם ומפורטים בסעיף ה דלעיל, יסומנו נ/5א', נ/5ב', נ/5ג', נ/5ד'.
- החלטות ביניים שניתנו על ידי בהקשר לאיסור פרסום מסמך זה או אחר, יוותרו על כנם.
- יתר המסמכים, יוצאו מתיק בית משפט ויוחזרו על ידי המזכירות בתיאום עם צוות הלשכה לצד שהגישם.
- ניתנה היום, כ' אב תשפ"ה, 14 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.